

ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากร
ว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์
พ.ศ. ๒๕๖๒

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดให้มีข้อบังคับเกี่ยวกับการอุทธรณ์และการร้องทุกข์
อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๒ และมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัย
ศิลปากร พ.ศ. ๒๕๕๙ มาตรา ๑๗ และมาตรา ๖๑ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ และมาตรา ๖๓ มาตรา ๖๕ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา พ.ศ. ๒๕๔๗ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติระเบียบข้าราชการพลเรือน
ในสถาบันอุดมศึกษา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๕๙ ประกอบกับข้อ ๖๔ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วย
การบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๙ สภามหาวิทยาลัยศิลปากรในการประชุมครั้งที่
๙/๒๕๖๒ เมื่อวันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒ จึงออกข้อบังคับไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า “ข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์
พ.ศ.๒๕๖๒”

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในข้อบังคับนี้

"สภามหาวิทยาลัย" หมายความว่า สภามหาวิทยาลัยศิลปากร

"มหาวิทยาลัย" หมายความว่า มหาวิทยาลัยศิลปากร

"อธิการบดี" หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยศิลปากร

"ก.บ.ม." หมายความว่า คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยศิลปากร

"คณบดี" ให้หมายความรวมถึงหัวหน้าส่วนงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่า
คณะ ผู้อำนวยการสำนักงานสภามหาวิทยาลัย และผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดีด้วย

"ผู้อำนวยการกอง" หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยสายบริหารกลุ่มผู้อำนวยการ
ตำแหน่งผู้อำนวยการกอง เลขานุการคณะหรือหัวหน้าหน่วยงานที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่ากอง
ตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย

"ก.อ.ร." หมายความว่า คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์และร้องทุกข์ตาม
กฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

"คณะกรรมการ" หมายความว่า คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์

"ประธานกรรมการ" หมายความว่า ประธานกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์

"กรรมการ" หมายความว่า กรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์

"การอุทธรณ์" หมายความว่า การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของพนักงาน
มหาวิทยาลัย และการอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยหรือคำสั่งให้ออกจากราชการของข้าราชการ

"การร้องทุกข์" หมายความว่า การร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัยกรณีถูกลี้ให้ออกจากงาน รวมทั้งการร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัยและข้าราชการ กรณีได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ถูกต้อง ผ่าฝืนกฎหมาย หรือไม่เป็นธรรม แต่ไม่รวมถึงกรณี การสั่งลงโทษทางวินัยหรือการตั้งกรรมการสอบสวนทางวินัย

"พนักงานมหาวิทยาลัย" หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัยตามข้อบังคับ มหาวิทยาลัยศิลปากรเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลพนักงานมหาวิทยาลัย

"ข้าราชการ" หมายความว่า ข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษาในสังกัด มหาวิทยาลัยศิลปากร

ข้อ ๔ การอุทธรณ์และการร้องทุกข์เรื่องใดที่มีกฎหมาย ข้อบังคับหรือระเบียบกำหนดไว้ เป็นการเฉพาะนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ตามข้อบังคับนี้ ให้เป็นไปตามกฎหมาย ข้อบังคับหรือระเบียบ ในเรื่องนั้น

ข้อ ๕ การนับระยะเวลาตามข้อบังคับนี้ สำหรับเวลาเริ่มต้น ให้นับวันถัดจากวันแรก แห่งเวลานั้นเป็นวันเริ่มนับระยะเวลา แต่ถ้าเป็นกรณีขยายเวลา ให้นับวันต่อจากวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา เดิมเป็นวันเริ่มระยะเวลาที่ขยายออกไป ส่วนเวลาสิ้นสุด ถ้าวันสุดท้ายแห่งระยะเวลาตรงกับวันหยุดราชการ ให้นับวันเริ่มเปิดทำการใหม่เป็นวันสุดท้ายแห่งระยะเวลา

ข้อ ๖ ให้อธิการบดีรักษาการตามข้อบังคับนี้ และให้มีอำนาจออกระเบียบ ประกาศ หรือ คำสั่ง เพื่อดำเนินการให้เป็นไปตามข้อบังคับนี้

ในกรณีที่มีปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินการหรือการตีความตามข้อบังคับ ให้อธิการบดี มีอำนาจวินิจฉัยสั่งการได้เท่าที่ไม่ขัดหรือแย้งกับกฎหมายหรือข้อบังคับนี้ แต่ถ้าอธิการบดีเห็นสมควร ก็อาจเสนอให้สภามหาวิทยาลัยวินิจฉัยได้

ในกรณีที่มีเหตุผลและความจำเป็นอย่างยิ่ง สภามหาวิทยาลัยอาจมีมติให้งดใช้ข้อบังคับนี้ ทั้งหมด หรือบางส่วนได้

หมวด ๑

คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์

ข้อ ๗ ให้มีคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ซึ่งสภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง ประกอบด้วย

- (๑) ประธานกรรมการซึ่งเลือกจากกรรมการสภามหาวิทยาลัยผู้ทรงคุณวุฒิ
- (๒) กรรมการซึ่งเลือกกันเองจากผู้ดำรงตำแหน่งรองอธิการบดี จำนวนหนึ่งคน
- (๓) กรรมการซึ่งเลือกกันเองจากผู้ดำรงตำแหน่งคณบดี จำนวนสองคน และ กรรมการซึ่งเลือกกันเองจากผู้ดำรงตำแหน่งผู้อำนวยการกอง จำนวนหนึ่งคน

(๔) ประธานสภาคณาจารย์และพนักงาน

(๕) กรรมการซึ่งเลือกจากพนักงาน มหาวิทยาลัย สายวิชาการ ประเภทพนักงาน ประจำ จำนวนหนึ่งคน และกรรมการซึ่งเลือกจากข้าราชการ ซึ่งดำรงตำแหน่งวิชาการ จำนวนหนึ่งคน

(๖) พนักงานมหาวิทยาลัยสายสนับสนุน ประเภทพนักงานประจำ หรือข้าราชการซึ่ง ดำรงตำแหน่งประเภททั่วไป วิชาชีพเฉพาะ หรือเชี่ยวชาญเฉพาะ จำนวนหนึ่งคน

(๗) กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิด้านกฎหมายซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจำนวนสองคน ด้าน การบริหารจัดการภาครัฐซึ่งเป็นบุคคลภายนอกจำนวนหนึ่งคน และด้านบริหารงานบุคคลซึ่งเป็น บุคคลภายนอกจำนวนหนึ่งคน

ในกรณีที่มีข้าราชการเหลืออยู่ไม่ถึงยี่สิบคน ให้เลือกกรรมการตาม (๕) จากพนักงานมหาวิทยาลัย ประเภทพนักงานประจำ แต่เพียงประการเดียวได้

คณะกรรมการอาจแต่งตั้งที่ปรึกษาด้วยก็ได้ โดยวาระการดำรงตำแหน่งให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการกำหนด

ให้แต่งตั้งพนักงานมหาวิทยาลัยจำนวนหนึ่งคนเป็นเลขานุการ และอาจแต่งตั้งผู้ช่วยเลขานุการ ด้วยก็ได้

หลักเกณฑ์และวิธีการได้มาซึ่งกรรมการตาม (๕) (๖) และ (๗) ให้เป็นไปตามที่มหาวิทยาลัยโดยมติ ก.บ.ม. ประกาศกำหนด

ข้อ ๘ ประธานกรรมการและกรรมการมีวาระอยู่ในตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่สภามหาวิทยาลัยแต่งตั้ง แต่อาจได้รับแต่งตั้งหรือเลือกใหม่ได้

นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระแล้ว ประธานกรรมการและกรรมการพ้นจากตำแหน่งเมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ขาดคุณสมบัติของการเป็นกรรมการประเภทนั้น
- (๔) เป็นบุคคลล้มละลาย
- (๕) เป็นคนไร้ความสามารถ หรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๖) ถูกจำคุกโดยคำพิพากษาถึงที่สุดให้จำคุก

ข้อ ๙ ให้ดำเนินการเพื่อให้ได้มาซึ่งคณะกรรมการชุดใหม่ก่อนวาระของคณะกรรมการจะสิ้นสุดลงไม่น้อยกว่าหกสิบวัน

ในกรณีที่ไม่สามารถแต่งตั้งคณะกรรมการชุดใหม่ได้ภายในระยะเวลาตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการชุดเดิมซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระปฏิบัติหน้าที่ต่อไปจนกว่าจะมีคณะกรรมการชุดใหม่

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ดำเนินการแต่งตั้งประธานกรรมการหรือเลือกกรรมการแทนตำแหน่งที่ว่างภายในหกสิบวันนับแต่ตำแหน่งดังกล่าวว่างลง และให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ได้รับเลือกใหม่นั้นอยู่ในตำแหน่งเพียงเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของผู้ซึ่งตนแทน เว้นแต่วาระของประธานกรรมการหรือกรรมการเหลือไม่ถึงเก้าสิบวันจะไม่ดำเนินการให้ได้มาซึ่งประธานกรรมการหรือกรรมการแทนก็ได้

ในกรณีที่ประธานกรรมการหรือกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนครบวาระ ให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการเท่าที่เหลืออยู่ ถ้าประธานกรรมการพ้นจากตำแหน่งก่อนวาระ ให้กรรมการเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานจนกว่าจะมีการแต่งตั้งประธานกรรมการขึ้นใหม่

ข้อ ๑๐ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์มีหน้าที่และอำนาจ ดังต่อไปนี้

- (๑) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของพนักงานมหาวิทยาลัย
- (๒) พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของข้าราชการในระดับโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา
- (๓) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องที่ถูกร้องทุกข์ถูกสั่งให้ออกจากงาน หรือผู้ร้องทุกข์ได้รับความเดือดร้อนเนื่องจากผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ถูกต้อง ผ่าฝืนกฎหมาย หรือไม่เป็นธรรม

(๔) พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ที่ข้าราชการไม่ได้รับความเป็นธรรมหรือมีความคับข้องใจเนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

(๕) แสวงหาข้อเท็จจริงและเรียกเอกสารหรือพยานหลักฐานที่เกี่ยวข้องพร้อมคำชี้แจงรวมทั้งเรียกให้บุคคลผู้เกี่ยวข้องมาให้ถ้อยคำ ชี้แจงข้อเท็จจริง หรือแสดงความเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา

(๖) ปฏิบัติหน้าที่อื่นตามที่สภามหาวิทยาลัยมอบหมาย

ข้อ ๑๑ การประชุมต้องมีกรรมการมาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ จึงจะเป็นองค์ประชุม

ในการประชุม ถ้าประธานไม่อยู่ในที่ประชุมหรือไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการคนหนึ่งทำหน้าที่ประธานในที่ประชุม

ให้กรรมการคนหนึ่งออกเสียงลงคะแนนได้หนึ่งเสียงและการวินิจฉัยชี้ขาดให้ถือเสียงข้างมากของผู้เข้าประชุม ถ้ามีคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๒ ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์มีสิทธิคัดค้านประธานกรรมการหรือกรรมการ หากผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์เห็นว่ามิเหตุอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคู่กรณี

(๒) รู้เห็นเหตุการณ์ในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือในเรื่องร้องทุกข์

(๓) มีส่วนได้เสียในการกระทำผิดวินัยที่ผู้อุทธรณ์ถูกลงโทษ หรือในเรื่องร้องทุกข์

(๔) มีสาเหตุโกรธเคืองกับผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์

(๕) เป็นคู่หมั้น คู่สมรส บุพการี ผู้สืบสันดานไม่ว่าชั้นใด ๆ หรือพี่น้องหรือลูกพี่ลูกน้องนับได้เพียงภายในสามชั้น หรือเป็นญาติเกี่ยวพันทางแต่งงานนับได้เพียงสองชั้นของผู้กล่าวหาผู้อุทธรณ์ หรือผู้ร้องทุกข์ แล้วแต่กรณี

(๖) เป็นเจ้านี่หรือลูกหนี้ของคู่กรณี

(๗) มีเหตุอื่นซึ่งมีสภาพร้ายแรงอันอาจทำให้การพิจารณาอุทธรณ์หรือร้องทุกข์

ไม่เป็นกลาง

ข้อ ๑๓ การคัดค้านประธานกรรมการหรือกรรมการตามข้อ ๑๒ ให้ผู้อุทธรณ์หรือผู้ร้องทุกข์ทำเป็นหนังสือยื่นต่อประธานกรรมการหรือจะส่งทางไปรษณีย์ตอบรับภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ทราบเหตุแห่งการคัดค้านก็ได้ พร้อมทั้งระบุข้อคัดค้าน ข้อเท็จจริง และข้อกฎหมายที่เป็นเหตุแห่งการคัดค้าน

เมื่อได้รับหนังสือคัดค้านแล้ว ให้เจ้าหน้าที่ลงประทับตรารับและลงทะเบียนรับไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านและให้ส่งสำเนาหนังสือคัดค้านและแจ้งวันที่ได้รับหนังสือคัดค้านให้ประธานกรรมการทราบและรวมไว้ในสำนวนการอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๑๔ เมื่อมีกรณีตามข้อ ๑๒ ให้คณะกรรมการหยุดการพิจารณาอุทธรณ์หรือเรื่องร้องทุกข์ไว้ก่อน และให้เรียกประชุมคณะกรรมการเพื่อพิจารณาเหตุคัดค้านนั้น ในการประชุมดังกล่าวประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ถูกคัดค้านเมื่อได้ชี้แจงข้อเท็จจริงและตอบข้อซักถามแล้วต้องออกจากที่ประชุม

กรณีตามวรรคหนึ่ง หากผู้ถูกคัดค้านเป็นประธานกรรมการ ให้ที่ประชุมเลือกกรรมการหนึ่งคนทำหน้าที่เป็นประธานกรรมการ

ในระหว่างที่ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ถูกคัดค้านต้องออกจากที่ประชุม ให้ถือว่าคณะกรรมการประกอบด้วยกรรมการทุกคนที่ไม่ถูกคัดค้าน

ถ้าที่ประชุมมีมติให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้ถูกคัดค้านปฏิบัติหน้าที่ต่อไปด้วยคะแนนเสียงไม่น้อยกว่าสองในสามของกรรมการที่ไม่ถูกคัดค้าน ก็ให้ประธานกรรมการหรือกรรมการผู้นั้นปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้ มติดังกล่าวให้กระทำโดยวิธีลงคะแนนลับและให้เป็นที่สุด

ข้อ ๑๕ การกระทำใด ๆ ของประธานกรรมการหรือกรรมการที่ได้กระทำไปก่อนหยุดการพิจารณาตามข้อ ๑๔ ย่อมไม่เสียไป เว้นแต่คณะกรรมการจะเห็นสมควรดำเนินการส่วนหนึ่งส่วนใดเสียใหม่ก็ได้

หมวด ๒

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์

ส่วนที่ ๑

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ของพนักงานมหาวิทยาลัย

ข้อ ๑๖ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ไม่สามารถพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาที่กำหนดตามวรรคหนึ่ง ให้คณะกรรมการขอขยายระยะเวลาดำเนินการต่อสภามหาวิทยาลัยได้ตามความจำเป็นในแต่ละกรณี แต่ระยะเวลาที่ขยายเมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่คณะกรรมการมิได้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาดตามวรรคสอง ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ข้อ ๑๗ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยให้กระทำด้วยตนเองและให้อุทธรณ์สำหรับตนเองเท่านั้นและจะอุทธรณ์แทนผู้อื่นไม่ได้ หรือจะมอบหมายให้ผู้อื่นอุทธรณ์แทนตนเองก็ไม่ได้ โดยให้อุทธรณ์ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษ เว้นแต่กรณีตามข้อ ๑๘ และข้อ ๑๙

การอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือแสดงข้อเท็จจริงและเหตุผลในการอุทธรณ์ให้เห็นว่าตนเองได้ถูกลงโทษโดยไม่ถูกต้อง ไม่เหมาะสมหรือไม่เป็นธรรมอย่างไร พร้อมลงลายมือชื่อและที่อยู่ของผู้อุทธรณ์

ถ้าผู้อุทธรณ์ประสงค์จะแถลงการณ์ด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการ ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสืออุทธรณ์หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งหนังสือขอแถลงการณ์ด้วยวาจานั้นต่อประธานกรรมการโดยตรงภายในสามสิบวันนับแต่วันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์

ข้อ ๑๘ กรณีที่ผู้มีสิทธิอุทธรณ์ถึงแก่ความความตายก่อนที่จะใช้สิทธิอุทธรณ์ ทายาทตามกฎหมายของผู้นั้นมีสิทธิอุทธรณ์แทนได้

ในกรณีที่มิตายหลายคนหรือทายาทเป็นผู้เยาว์ คนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ หากทายาทเหล่านั้นประสงค์จะอุทธรณ์แทนตามวรรคหนึ่งให้นำกฎหมายว่าด้วยวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง และประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาใช้บังคับแล้วแต่กรณีโดยอนุโลม

ข้อ ๑๙ ผู้มีสิทธิอุทธรณ์จะมอบหมายให้ทนายความหรือบุคคลอื่นซึ่งบรรลุนิติภาวะแล้วทำการอุทธรณ์แทนได้ ด้วยเหตุจำเป็นอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

(๑) เจ็บป่วยจนไม่สามารถอุทธรณ์ด้วยตนเองได้

(๒) อยู่ในต่างประเทศและคาดหมายได้ว่าไม่อาจอุทธรณ์ด้วยตนเองได้ทันเวลาที่กำหนด

(๓) มีเหตุจำเป็นอย่างอื่นที่คณะกรรมการเห็นสมควร

ข้อ ๒๐ ในการชี้แจงหรือให้ถ้อยคำต่อคณะกรรมการ ผู้อุทธรณ์มีสิทธินำทนายความหรือที่ปรึกษาของตนเข้ามาฟังการชี้แจงหรือให้ถ้อยคำของผู้อุทธรณ์ได้จำนวนหนึ่งคน

การใดที่ทนายความหรือที่ปรึกษาได้ทำลงต่อหน้าผู้อุทธรณ์ ให้ถือว่าเป็นการกระทำของผู้อุทธรณ์ เว้นแต่ผู้อุทธรณ์จะได้คัดค้านเสียแต่ในขณะนั้น

ข้อ ๒๑ การมอบหมายตามหมวดนี้ ให้ทำเป็นหนังสือลงลายมือชื่อผู้มอบและผู้รับมอบ ถ้าผู้มอบไม่สามารถลงลายมือชื่อได้ ให้พิมพ์ลายนิ้วมือ โดยมีพยานลงลายมือชื่อรับรองอย่างน้อยสองคน และให้มีหลักฐานแสดงตัวผู้รับมอบหมายด้วย

ข้อ ๒๒ เพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิขอตรวจดูหรือคัดสำเนารายงานการสอบสวนของคณะกรรมการสอบสวนหรือของผู้สอบสวนได้ ส่วนการขอตรวจดูหรือคัดสำเนาบันทึกถ้อยคำบุคคล พยานหลักฐานอื่นหรือเอกสารที่เกี่ยวข้อง ให้อยู่ในดุลพินิจของผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษที่จะอนุญาตหรือไม่ โดยให้พิจารณาถึงประโยชน์ในการรักษาจรรยาบรรณและวินัย ตลอดจนเหตุผลและความจำเป็นเป็นเรื่อง ๆ ไป

ภายใต้บังคับกฎหมายว่าด้วยข้อมูลข่าวสารของราชการ การขอตรวจดูหรือคัดสำเนาบันทึกถ้อยคำบุคคลตามวรรคหนึ่ง หากผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษพิจารณาแล้วเห็นว่าพยานหลักฐานดังกล่าวมีความจำเป็นเพื่อประโยชน์ในการอุทธรณ์ จะอนุญาตให้ตรวจดูหรือคัดสำเนาบันทึกถ้อยคำบุคคลโดยลบบชื่อหรือปิดบังชื่อบุคคลก็ได้

ข้อ ๒๓ การนับระยะเวลาอุทธรณ์ ให้ถือวันที่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยรับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้งคำสั่งลงโทษทางวินัย

การแจ้งคำสั่งลงโทษทางวินัยต่อผู้ถูกลงโทษทางวินัย ให้ผู้ส่งลงโทษทำเป็นหนังสือส่งสำเนาคำสั่งลงโทษทางวินัยให้คนบติเพื่อแจ้งให้แก่ผู้ถูกลงโทษทางวินัยต่อไป ถ้าผู้ถูกลงโทษทางวินัยไม่ยอมรับแจ้งหรือไม่อาจติดต่อผู้นั้นได้ ให้แจ้งโดยวิธีส่งทางไปรษณีย์ตอบรับไปยังภูมิลำเนาของผู้ถูกลงโทษได้แจ้งไว้ ในกรณีนี้ให้ถือว่าได้รับแจ้งเมื่อครบกำหนดเจ็ดวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีภายในประเทศ หรือเมื่อครบกำหนดสิบห้าวันนับแต่วันส่งสำหรับกรณีส่งไปยังต่างประเทศ

ข้อ ๒๔ การอุทธรณ์ให้ทำเป็นหนังสือถึงประธานกรรมการ พร้อมกับสำเนาพยานหลักฐานที่ผู้อุทธรณ์รับรองสำเนาถูกต้องหนึ่งชุด โดยใช้ถ้อยคำสุภาพและมีสาระสำคัญ ดังต่อไปนี้

- (๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการอุทธรณ์ของผู้อุทธรณ์
- (๒) คำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์ และวันที่รับแจ้งคำสั่ง
- (๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้อุทธรณ์ยกขึ้นเป็นข้อคัดค้านคำสั่งที่เป็นเหตุแห่งการอุทธรณ์

การอุทธรณ์

(๔) คำขอของผู้อุทธรณ์

(๕) ลายมือชื่อของผู้อุทธรณ์

การยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งต่อประธานกรรมการโดยยื่นหรือส่งที่หน่วยสารบรรณของมหาวิทยาลัย

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์นำหนังสืออุทธรณ์มายื่นเอง ให้ผู้รับหนังสือประทับตราหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่รับหนังสือ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่ส่งหนังสืออุทธรณ์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ เมื่อได้รับหนังสือแล้วให้ผู้รับหนังสือประทับตราหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือ

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสืออุทธรณ์ไว้แล้ว ผู้อุทธรณ์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งต่อประธานกรรมการผ่านหน่วยสารบรรณของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๒๕ เรื่องอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นเรื่องอุทธรณ์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญตามข้อ ๒๔ และยื่นหรือส่งภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๑๗ วรรคหนึ่ง

ในกรณีที่มีปัญหาว่าเรื่องอุทธรณ์รายใดเป็นเรื่องอุทธรณ์ที่จะรับไว้พิจารณาได้หรือไม่ ให้คณะกรรมการเป็นผู้พิจารณาวินิจฉัย หากคณะกรรมการมีมติไม่รับอุทธรณ์ไว้พิจารณา ให้มหาวิทยาลัยแจ้งมติพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบเป็นหนังสือโดยเร็ว และให้แจ้งผู้ส่งลงโทษทราบด้วย

ข้อ ๒๖ ผู้อุทธรณ์จะขอลอนเรื่องอุทธรณ์ก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์เสร็จสิ้นก็ได้

การลอนอุทธรณ์ต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อผู้อุทธรณ์ แต่ถ้าผู้อุทธรณ์ลอนอุทธรณ์ด้วยวาจาต่อหน้าคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการบันทึกไว้และให้ผู้อุทธรณ์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อได้ลอนอุทธรณ์แล้ว การพิจารณาอุทธรณ์ให้เป็นอันยุติ และผู้อุทธรณ์จะนำเรื่องที่อุทธรณ์นั้นมาดำเนินการอีกมิได้

ข้อ ๒๗ ในการพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้คณะกรรมการมีอำนาจแสวงหาข้อเท็จจริงได้ตามความเหมาะสม โดยให้พิจารณาจากสำนวนการสอบสวนหรือการพิจารณาในเบื้องต้น รวมทั้งสำนวนการดำเนินการทางวินัย โดยอาจแสวงหาข้อเท็จจริงจากพยานบุคคล พยานเอกสาร พยานผู้เชี่ยวชาญ หรือพยานหลักฐานอื่นนอกเหนือจากพยานหลักฐานของคู่กรณีที่ปรากฏในเรื่องอุทธรณ์และพยานหลักฐานอื่นตามที่เห็นสมควร และในกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารและหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจงจากส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ หรือขอให้ผู้แทนส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจ หน่วยงานอื่นของรัฐ ห้างหุ้นส่วน บริษัท หรือบุคคลใด ๆ มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้อุทธรณ์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้คณะกรรมการรับฟังคำแถลงนั้น เว้นแต่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์จะให้การแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้

ในกรณีที่นัดให้ผู้อุทธรณ์มาแถลงการณ์ด้วยวาจาต่อที่ประชุม ให้แจ้งให้ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษทราบด้วยว่า ถ้าประสงค์จะแถลงแก้หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้บุคคลที่เกี่ยวข้องเป็นผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมครั้งนั้นได้ ทั้งนี้ ให้แจ้งล่วงหน้าตามควรแก่กรณี และเพื่อประโยชน์ในการแถลงแก้ดังกล่าว ให้ผู้บังคับบัญชาผู้ส่งลงโทษหรือเพิ่มโทษหรือผู้แทนเข้าฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้อุทธรณ์ได้

ในการพิจารณาอุทธรณ์ ถ้าคณะกรรมการเห็นสมควรที่จะต้องสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมเพื่อประโยชน์แห่งความถูกต้องและเหมาะสมตามความเป็นธรรม ให้มีอำนาจสอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมในเรื่องนั้นได้ตามความจำเป็น โดยจะสอบสวนเองหรือแต่งตั้งคณะกรรมการสอบสวนให้

สอบสวนใหม่หรือสอบสวนเพิ่มเติมแทนก็ได้ หรือกำหนดประเด็นหรือข้อสำคัญที่ต้องการทราบส่งไปให้ผู้สอบสวนเดิมทำการสอบสวนเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๒๘ ผู้อุทธรณ์มีสิทธิ์ขอตรวจดูหรือคัดสำเนารายงานการพิจารณาอุทธรณ์ของคณะกรรมการได้ โดยให้นำข้อ ๒๒ มาใช้บังคับโดยอนุโลม แต่จะขอตรวจดูหรือคัดสำเนาเอกสารอันเป็นต้นร่างคำวินิจฉัยไม่ได้

ข้อ ๒๙ เมื่อความปรากฏแก่คณะกรรมการว่าผู้อุทธรณ์ถึงแก่ความตายก่อนการวินิจฉัยอุทธรณ์ ให้รอการวินิจฉัยอุทธรณ์นั้นไว้และให้มีหนังสือแจ้งไปยังทายาทตามกฎหมายของผู้มีสิทธิ์อุทธรณ์ในกรณีที่ทายาทไม่ประสงค์จะให้ดำเนินการพิจารณาอุทธรณ์ต่อไปหรือไม่แจ้งเป็นหนังสือว่าให้พิจารณาอุทธรณ์ต่อไปภายในสี่สิบห้าวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งหรือถือว่าได้รับแจ้ง ให้คณะกรรมการยุติเรื่องโดยการจำหน่ายอุทธรณ์

ในกรณีที่ทายาทแจ้งเป็นหนังสือว่าขอให้พิจารณาอุทธรณ์ต่อไปภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ก็ให้คณะกรรมการดำเนินการพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ต่อไปได้โดยให้ถือว่าทายาทเป็นผู้อุทธรณ์ ทั้งนี้ จะวินิจฉัยเป็นผลร้ายยิ่งกว่าคำสั่งลงโทษทางวินัยผู้อุทธรณ์ที่ถึงแก่ความตายไม่ได้

ให้นำความในข้อ ๑๘ วรรคสองมาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม

ข้อ ๓๐ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาวินิจฉัยอุทธรณ์แล้วเสร็จ ให้มีมติดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยและการสั่งลงโทษทางวินัยถูกต้องตามกฎหมายและระดับโทษเหมาะสมแล้ว ให้มีมติยกอุทธรณ์

(๒) ถ้าเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยหรือการสั่งลงโทษทางวินัยไม่ถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติยกเลิกคำสั่งและให้ผู้บังคับบัญชาดำเนินการเสียใหม่ให้ถูกต้อง

(๓) ถ้าเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยถูกต้องตามกฎหมายและผู้อุทธรณ์ควรได้รับโทษเบาลง ให้มีมติให้ลดโทษ

(๔) ถ้าเห็นว่าการดำเนินการทางวินัยถูกต้องตามกฎหมาย และเห็นว่าการกระทำของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นความผิดทางวินัย หรือพยานหลักฐานรับฟังไม่ได้ว่าผู้อุทธรณ์กระทำผิดวินัย ให้มีมติให้เพิกถอนคำสั่งลงโทษ

(๕) ถ้าเห็นว่าข้อความในคำสั่งลงโทษทางวินัยไม่ถูกต้องหรือไม่เหมาะสม ให้มีมติให้แก้ไขเปลี่ยนแปลงข้อความให้เป็นการถูกต้องเหมาะสม

(๖) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นเพื่อให้เกิดความเป็นธรรมและถูกต้องตามกฎหมาย ให้มีมติดำเนินการให้ตามควรแก่กรณี

การออกจากการปฏิบัติงานของผู้อุทธรณ์ไม่เป็นเหตุที่จะยุติการพิจารณาเรื่องอุทธรณ์

ในกรณีที่มีผู้ถูกลงโทษทางวินัยในความผิดที่ได้กระทำร่วมกันและเป็นความผิดในเรื่องเดียวกัน โดยมีพฤติการณ์แห่งการกระทำอย่างเดียวกัน เมื่อผู้ถูกลงโทษคนใดคนหนึ่งใช้สิทธิอุทธรณ์คำสั่งลงโทษดังกล่าวและผลการพิจารณาเป็นคุณแก่ผู้อุทธรณ์ แม้ผู้ถูกลงโทษคนอื่นจะไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ หากพฤติการณ์ของผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์เป็นเหตุในลักษณะเดียวกันอันเป็นเหตุเดียวกับกรณีของผู้อุทธรณ์แล้ว ให้มีมติให้ผู้ที่ไม่ได้ใช้สิทธิอุทธรณ์ได้รับการพิจารณาการลงโทษทางวินัยให้มีผลในทางที่เป็นคุณเช่นเดียวกับผู้อุทธรณ์ด้วย

ข้อ ๓๑ มติของคณะกรรมการต้องมีลายมือชื่อของกรรมการที่มีมติเรื่องนั้น ถ้ากรรมการคนใดมีความเห็นแย้ง ให้มีสิทธิทำความเห็นแย้งพร้อมทั้งเหตุผลของตนรวมไว้ในมติได้

ในกรณีที่กรรมการไม่อาจลงลายมือชื่อได้ ให้ประธานกรรมการบันทึกเหตุดังกล่าวไว้

ข้อ ๓๒ เมื่อคณะกรรมการมีมติตามข้อ ๓๐ แล้ว ให้แจ้งอธิการบดีทราบ และให้อธิการบดีแจ้งผลเพื่อสั่งและปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น โดยแจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการพร้อมทั้งแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้อุทธรณ์ทราบ และให้รายงานผลการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการให้สภามหาวิทยาลัยทราบต่อไป

ส่วนที่ ๒

การอุทธรณ์และการพิจารณาอุทธรณ์ของข้าราชการ

ข้อ ๓๓ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของข้าราชการในระดับโทษภาคทัณฑ์ ตัดเงินเดือน หรือลดเงินเดือน ให้นำหมวด ๒ ส่วนที่ ๑ มาใช้บังคับโดยอนุโลม เว้นแต่การดำเนินการตามข้อ ๑๖ ให้คณะกรรมการพิจารณาอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในหกสิบวันและเสนอความเห็นต่อสภามหาวิทยาลัย ให้สภามหาวิทยาลัยพิจารณาและวินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับเรื่องจากคณะกรรมการ ในกรณีที่ไม่สามารถพิจารณาเรื่องอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จได้ภายในระยะเวลาที่กำหนด ให้สภามหาวิทยาลัยขยายระยะเวลาได้ตามความจำเป็นในแต่ละกรณี แต่ระยะเวลาที่ขยายเมื่อรวมกันแล้ว ต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสืออุทธรณ์

ในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยมิได้วินิจฉัยอุทธรณ์ให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามวรรคหนึ่ง ผู้อุทธรณ์มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครอง และวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ข้อ ๓๔ การอุทธรณ์คำสั่งลงโทษทางวินัยของข้าราชการในระดับโทษปลดออก หรือไล่ออก หรือการอุทธรณ์คำสั่งให้ออกจากราชการ ข้าราชการผู้ถูกลงโทษทางวินัยหรือถูกสั่งให้ออกจากราชการผู้นั้น มีสิทธิอุทธรณ์ต่อ ก.อ.ร. ตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่ ก.อ.ร. กำหนด ตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนในสถาบันอุดมศึกษา

หมวด ๓

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ส่วนที่ ๑

หลักประกันความเป็นธรรมเพื่อคุ้มครองผู้ร้องทุกข์

ข้อ ๓๕ เพื่อประกันความเป็นธรรมเพื่อคุ้มครองผู้ร้องทุกข์มิให้ถูกกลั่นแกล้งหรือได้รับการปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรมอันเนื่องมาจากการร้องทุกข์ ผู้บังคับบัญชาต้องยึดหลักดังต่อไปนี้

(๑) ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์จะใช้อำนาจหน้าที่ที่มีอยู่ต่อผู้ร้องทุกข์มิได้ และให้ผู้บังคับบัญชาเหนือชั้นขึ้นไปตามที่ ก.บ.ม. กำหนด เป็นผู้ใช้อำนาจหน้าที่นั้นแทน

(๒) ห้ามมิให้เปลี่ยนแปลงการมอบหมายงานให้ผู้ร้องทุกข์ให้แตกต่างจากการมอบหมายงานที่มีอยู่ก่อนเกิดการร้องทุกข์ เว้นแต่หากให้ผู้ร้องทุกข์ปฏิบัติงานดังกล่าวต่อไปจะเกิดความเสียหาย ผู้บังคับบัญชาเหนือชั้นขึ้นไปตามที่ ก.บ.ม. กำหนด อาจสั่งเปลี่ยนแปลงการมอบหมายงานได้ โดยต้องระบุเหตุผลและความเสียหายที่อาจเกิดขึ้นให้ชัดเจน

(๓) ในกรณีที่มีคณะกรรมการพิจารณาเรื่องใด ๆ ที่ผู้ร้องทุกข์มีส่วนได้เสียอยู่ด้วยโดยตรง ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์จะเข้าร่วมพิจารณาในคณะกรรมการนั้นมิได้

ทรบ

(๔) ห้ามมิให้ประวิงเวลาหรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการเรื่องที่จะทำให้ผู้ร้องทุกข์เสียหาย หรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

(๕) กรณีอื่นตามที่กำหนดในประกาศของสภามหาวิทยาลัย

ส่วนที่ ๒

การร้องทุกข์และการพิจารณาเรื่องร้องทุกข์

ข้อ ๓๖ เหตุแห่งการร้องทุกข์มีดังนี้

(๑) ข้าราชการผู้ใดเห็นว่าตนไม่ได้รับความเป็นธรรม หรือมีความคับข้องใจ เนื่องจากการกระทำหรือคำสั่งของผู้บังคับบัญชาซึ่งมิใช่กรณีการสั่งลงโทษหรือการตั้งคณะกรรมการสอบสวนทางวินัย อาจร้องทุกข์ได้

(๒) พนักงานมหาวิทยาลัยซึ่งถูกสั่งให้ออกจากงาน หรือได้รับความเดือดร้อน เนื่องจากผู้บังคับบัญชาใช้อำนาจหน้าที่โดยไม่ถูกต้อง ผ่าฝืนกฎหมาย หรือไม่เป็นธรรม อาจร้องทุกข์ได้

เหตุแห่งการร้องทุกข์ตามวรรคหนึ่ง (๑) หรือ (๒) ต้องมีลักษณะอย่างใดอย่างหนึ่ง ดังต่อไปนี้

(๑) พนักงานมหาวิทยาลัยถูกสั่งให้ออกจากงานไม่ว่าด้วยเหตุใด ๆ

(๒) ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติหน้าที่โดยไม่ชอบด้วยกฎหมาย ไม่ว่าจะเป็นการออกกฎ คำสั่ง หรือปฏิบัติ หรือไม่ปฏิบัติอื่นใด โดยไม่มีอำนาจหรือนอกเหนืออำนาจหน้าที่หรือไม่ถูกต้องตามกฎหมาย หรือโดยไม่ถูกต้องตามรูปแบบขั้นตอนหรือวิธีการอันเป็นสาระสำคัญที่กำหนดไว้สำหรับการกระทำนั้น หรือโดยไม่สุจริต หรือมีลักษณะเป็นการเลือกปฏิบัติที่ไม่เป็นธรรม หรือมีลักษณะเป็นการสร้างขั้นตอนโดยไม่จำเป็นหรือสร้างภาระให้เกิดขึ้นเกินสมควร หรือเป็นการใช้ดุลพินิจโดยมิชอบ

(๓) ผู้บังคับบัญชาไม่มอบหมายงานให้ปฏิบัติ

(๔) ผู้บังคับบัญชาประวิงเวลา หรือหน่วงเหนี่ยวการดำเนินการบางเรื่องอันเป็นเหตุให้เสียหาย หรือไม่ได้รับสิทธิประโยชน์อันพึงมีพึงได้ในเวลาอันสมควร

(๕) ผู้บังคับบัญชาปฏิบัติไม่เป็นไปตามหรือขัดกับระบบคุณธรรม

(๖) ผู้บังคับบัญชาไม่แก้ปัญหาในการปฏิบัติงานอันเกิดจากระบบงานหรือการกระทำของข้าราชการหรือพนักงานมหาวิทยาลัย

(๗) เหตุอื่นตามที่ ก.บ.ม. ประกาศกำหนด

ข้อ ๓๗ เพื่อให้เกิดความเข้าใจและความสัมพันธ์อันดีระหว่างผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์กับผู้อยู่ใต้บังคับบัญชา เมื่อมีกรณีมีเหตุแห่งการร้องทุกข์ ควรจะได้ปรึกษาหารือทำความเข้าใจกัน ฉะนั้น เมื่อผู้อยู่ใต้บังคับบัญชามีปัญหาเกี่ยวกับการที่ผู้บังคับบัญชากระทำหรือไม่กระทำการอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ และแสดงความประสงค์ที่จะปรึกษาหารือกับผู้บังคับบัญชา ให้ผู้บังคับบัญชานั้นให้โอกาสและรับฟังหรือสอบถามเกี่ยวกับปัญหาดังกล่าว เพื่อเป็นทางแห่งการทำความเข้าใจและแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นในชั้นต้น

ถ้าผู้อยู่ใต้บังคับบัญชาไม่ประสงค์จะปรึกษาหารือ หรือปรึกษาหารือแล้วไม่ได้รับคำชี้แจง หรือได้รับคำชี้แจงไม่เป็นที่พอใจ ก็ให้ร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการหรือผ่านผู้บังคับบัญชาก็ได้

ข้อ ๓๘ การร้องทุกข์ ให้ร้องทุกข์ได้สำหรับตนเองเท่านั้น จะร้องทุกข์แทนผู้อื่นหรือมอบหมายให้ผู้อื่นร้องทุกข์แทนไม่ได้ และให้ร้องทุกข์เป็นหนังสือภายในสามสิบวันนับแต่วันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์ตามข้อ ๔๐

วิเศษ

คำร้องทุกข์ให้ใช้ถ้อยคำสุภาพและอย่างน้อยต้องมีสาระสำคัญ ดังนี้

- (๑) ชื่อ ตำแหน่ง สังกัด และที่อยู่สำหรับการติดต่อเกี่ยวกับการร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์
- (๒) การปฏิบัติหรือไม่ปฏิบัติที่เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์
- (๓) ข้อเท็จจริงหรือข้อกฎหมายที่ผู้ร้องทุกข์เห็นว่าเป็นปัญหาของเรื่องร้องทุกข์
- (๔) คำขอของผู้ร้องทุกข์
- (๕) ลายมือชื่อของผู้ร้องทุกข์

การยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งต่อประธานกรรมการ หรือผ่านผู้บังคับบัญชาก็ได้ และให้ผู้บังคับบัญชานั้นดำเนินการตามข้อ ๔๑ ทั้งนี้ ในกรณีที่มีผู้ร้องทุกข์นำหนังสือร้องทุกข์มายื่นเอง ให้หน่วยงานสารบรรณของมหาวิทยาลัยหรือส่วนงานต้นสังกัดซึ่งรับหนังสือ ประทับตรา รับหนังสือและลงทะเบียนรับหนังสือไว้เป็นหลักฐานในวันที่ได้รับหนังสือ และให้ถือวันที่รับหนังสือตามหลักฐานดังกล่าวเป็นวันยื่นคำร้องทุกข์

ในกรณีที่ส่งหนังสือร้องทุกข์ทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางออกใบรับฝากเป็นหลักฐานฝากส่ง หรือวันที่ทำการไปรษณีย์ต้นทางประทับตรารับที่ซองหนังสือเป็นวันยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ เมื่อได้รับหนังสือแล้วให้ผู้รับหนังสือดำเนินการตามวรรคสาม

เมื่อได้ยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ไว้แล้ว ผู้ร้องทุกข์จะยื่นหรือส่งคำแถลงการณ์หรือเอกสารหลักฐานเพิ่มเติมก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาคำร้องทุกข์ก็ได้ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อประธานกรรมการ

ถ้าผู้ร้องทุกข์ประสงค์จะแถลงด้วยวาจาในชั้นพิจารณาของคณะกรรมการ ให้แสดงความประสงค์ไว้ในหนังสือร้องทุกข์หรือจะทำเป็นหนังสือต่างหากก็ได้ แต่ต้องยื่นหรือส่งก่อนที่คณะกรรมการเริ่มพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ โดยยื่นหรือส่งตรงต่อประธานกรรมการ

การยื่นหรือส่งหนังสือร้องทุกข์ต่อประธานกรรมการ ให้ยื่นหรือส่งที่หน่วยสารบรรณของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๓๙ ให้นำข้อ ๑๙ ข้อ ๒๐ ข้อ ๒๑ และข้อ ๒๒ มาใช้บังคับแก่การร้องทุกข์ด้วย โดยอนุโลม

ข้อ ๔๐ เพื่อประโยชน์ในการนับระยะเวลาร้องทุกข์ ให้ถือปฏิบัติดังนี้

(๑) ในกรณีที่เหตุร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์ ให้ถือวันที่ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ถ้าผู้ร้องทุกข์ไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ และมีการแจ้งคำสั่งดังกล่าวให้ผู้ร้องทุกข์ทราบ ให้บันทึกการไม่ยอมลงลายมือชื่อรับทราบคำสั่งอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ โดยลงวัน เดือน ปี เวลา และสถานที่ที่แจ้งและลงลายมือชื่อผู้แจ้งพร้อมทั้งพยานรู้เห็นไว้เป็นหลักฐานแล้ว ให้ถือวันที่แจ้งนั้นเป็นวันรับทราบคำสั่ง

(๒) ในกรณีที่เหตุแห่งการร้องทุกข์เกิดจากการที่ผู้บังคับบัญชามีคำสั่งเป็นหนังสือส่งทางไปรษณีย์ ให้ถือวันที่หนังสือดังกล่าวไปถึงผู้ร้องทุกข์เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

(๓) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ไม่มีคำสั่งเป็นหนังสือต่อผู้ร้องทุกข์โดยตรง แต่กระทำการอันเป็นเหตุแห่งการร้องทุกข์ ให้ถือวันที่มีหลักฐานชัดเจนว่าผู้ร้องทุกข์รับทราบหรือควรได้รับทราบเหตุแห่งการร้องทุกข์เป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

๑
๗๖๖

(๔) ในกรณีที่ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ได้รับคำร้องขอจากผู้ร้องทุกข์ และผู้ร้องทุกข์ไม่ได้รับหนังสือหรือคำชี้แจงจากผู้บังคับบัญชา ให้ถือวันที่ครบกำหนดสามสิบวันนับแต่วันที่ร้องขอเป็นวันทราบเรื่องอันเป็นเหตุให้ร้องทุกข์

ข้อ ๔๑ เมื่อประธานกรรมการได้รับเรื่องร้องทุกข์แล้ว ให้ประธานกรรมการมีหนังสือแจ้งพร้อมส่งสำเนาหนังสือร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว และให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์จัดส่งหนังสือร้องทุกข์พร้อมทั้งสำเนาและเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องและคำชี้แจงของตนไปยังประธานกรรมการภายในสิบห้าวันทำการนับแต่วันที่ได้รับหนังสือ

ข้อ ๔๒ เรื่องร้องทุกข์ที่จะรับไว้พิจารณาได้ต้องเป็นเรื่องร้องทุกข์ที่ถูกต้องในสาระสำคัญและยื่นหรือส่งภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ในข้อ ๓๘

การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของพนักงานมหาวิทยาลัย ให้คณะกรรมการพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือร้องทุกข์ ในกรณีที่คณะกรรมการไม่สามารถพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้แล้วเสร็จภายในระยะเวลาดังกล่าว ให้คณะกรรมการขอขยายระยะเวลาดำเนินการต่อสภามหาวิทยาลัยได้ตามความจำเป็นในแต่ละกรณี แต่ระยะเวลาที่ขยายเมื่อรวมกันแล้วต้องไม่เกินหนึ่งร้อยแปดสิบวันนับแต่วันที่ได้รับหนังสือร้องทุกข์

การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ของข้าราชการ ให้คณะกรรมการและสภามหาวิทยาลัยพิจารณาให้แล้วเสร็จภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือร้องทุกข์

ข้อ ๔๓ การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ หากมีกรณีจำเป็นและสมควรอาจขอเอกสารหลักฐานที่เกี่ยวข้องเพิ่มเติม รวมทั้งคำชี้แจง (ถ้ามี) หรือขอให้ผู้ที่เกี่ยวข้องในเรื่องร้องทุกข์มาให้ถ้อยคำหรือชี้แจงข้อเท็จจริงเพื่อประกอบการพิจารณาได้

ในกรณีที่ผู้ร้องทุกข์ขอแถลงการณ์ด้วยวาจา ให้คณะกรรมการรับฟังคำแถลงนั้น เว้นแต่คณะกรรมการพิจารณาเห็นว่าการแถลงการณ์ด้วยวาจาไม่จำเป็นแก่การพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ จะให้งดการแถลงการณ์ด้วยวาจาก็ได้ ในกรณีที่คณะกรรมการรับฟังคำแถลงการณ์ด้วยวาจาของผู้ร้องทุกข์ ให้คณะกรรมการแจ้งผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบเพื่อมาแถลงแก้หรือมอบหมายเป็นหนังสือให้ผู้แทนมาแถลงแก้ด้วยวาจาต่อที่ประชุมด้วย

ข้อ ๔๔ ผู้ร้องทุกข์จะขอลอนเรื่องร้องทุกข์ก่อนที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้นก็ได้

การลอนเรื่องร้องทุกข์ต้องทำเป็นหนังสือและลงลายมือชื่อผู้ร้องทุกข์ แต่ถ้าผู้ร้องทุกข์ลอนเรื่องร้องทุกข์ด้วยวาจาต่อหน้าคณะกรรมการ ให้คณะกรรมการบันทึกไว้และให้ผู้ร้องทุกข์ลงลายมือชื่อไว้เป็นหลักฐาน

เมื่อประธานกรรมการหรือมหาวิทยาลัยได้รับเรื่องขอลอนเรื่องร้องทุกข์จากผู้ร้องทุกข์แล้ว ให้ประธานกรรมการมีหนังสือแจ้งพร้อมส่งสำเนาหนังสือขอลอนเรื่องร้องทุกข์ให้ผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ทราบโดยเร็ว แต่หากผู้ร้องทุกข์ประสงค์ขอลอนเรื่องร้องทุกข์ภายหลังจากที่คณะกรรมการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้นแล้ว ให้อยู่ในดุลพินิจของคณะกรรมการ ทั้งนี้ จะต้องได้รับความยินยอมจากผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ด้วย

เมื่อได้ลอนเรื่องร้องทุกข์แล้ว การพิจารณาเรื่องร้องทุกข์ให้เป็นอันยุติ และผู้ร้องทุกข์จะนำเรื่องที่ร้องทุกข์นั้นมาดำเนินการอีกมิได้

ข้อ ๔๕ กรณีที่ผู้ร้องทุกข์ตายหรือพ้นสภาพการเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย หรือออกจากราชการก่อนการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์เสร็จสิ้น ให้จำหน่ายเรื่องร้องทุกข์ออกจากสารบบ

ข้อ ๔๖ เมื่อคณะกรรมการได้พิจารณาเรื่องร้องทุกข์แล้วเสร็จ ให้พิจารณามีมติดังนี้

(๑) ถ้าเห็นว่าการกระทำของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ถูกต้องตามกฎหมายหรือเป็นธรรมแล้ว ให้มีมติยกคำร้องทุกข์

(๒) ถ้าเห็นว่าการกระทำของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์ไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรม ให้มีมติให้แก้ไขโดยเพิกถอนหรือยกเลิกการปฏิบัติที่ไม่ถูกต้องตามกฎหมายหรือไม่เป็นธรรมนั้น หรือให้ปฏิบัติต่อผู้ร้องทุกข์ให้ถูกต้องและเป็นธรรม

(๓) ถ้าเห็นว่าการกระทำของผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์นั้นถูกต้องหรือเป็นธรรมตามกฎหมายบางส่วน และไม่ถูกต้องหรือไม่เป็นธรรมตามกฎหมายบางส่วน ให้มีมติให้แก้ไขหรือให้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามกฎหมาย

(๔) ถ้าเห็นว่าสมควรดำเนินการโดยประการอื่นใดเพื่อให้ความถูกต้องตามกฎหมายและมีความเป็นธรรม ให้มีมติให้ดำเนินการได้ตามควรแก่กรณี

ข้อ ๔๗ เมื่อคณะกรรมการได้วินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย และมีมติประการใด ให้แจ้งอธิการบดีทราบและให้อธิการบดีมีคำสั่งและปฏิบัติให้เป็นไปตามมตินั้น และแจ้งผู้บังคับบัญชาผู้เป็นต้นเหตุแห่งการร้องทุกข์เพื่อทราบ

ให้อธิการบดีแจ้งผลการวินิจฉัยของคณะกรรมการแก่ผู้ร้องทุกข์ และแจ้งสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองให้ผู้ร้องทุกข์ทราบ

ให้อธิการบดีรายงานผลการพิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของคณะกรรมการต่อสภามหาวิทยาลัยเพื่อทราบ

ข้อ ๔๘ ในกรณีที่คณะกรรมการมิได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์ซึ่งเป็นพนักงานมหาวิทยาลัยให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๔๒ หรือผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจในผลการพิจารณาวินิจฉัยของคณะกรรมการ ให้มีสิทธิฟ้องคดีต่อศาลปกครองได้ตามหลักเกณฑ์ที่กำหนดในกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ในกรณีที่คณะกรรมการและสภามหาวิทยาลัยมิได้พิจารณาวินิจฉัยเรื่องร้องทุกข์ของผู้ร้องทุกข์ซึ่งเป็นข้าราชการให้แล้วเสร็จภายในกำหนดเวลาตามข้อ ๔๒ หรือในกรณีที่สภามหาวิทยาลัยได้มีคำวินิจฉัยแล้วให้อธิการบดีแจ้งผลการวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยแก่ผู้ร้องทุกข์ หากผู้ร้องทุกข์ไม่พอใจในผลการพิจารณาวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัย ให้มีสิทธิเสนอเรื่องร้องทุกข์ต่อ ก.อ.ร. ภายในสามสิบวันนับแต่วันที่ได้รับแจ้งผลการพิจารณาวินิจฉัยของสภามหาวิทยาลัยหรือวันที่พ้นกำหนดระยะเวลาเก้าสิบวันนับแต่วันที่รับหนังสือร้องทุกข์

บทเฉพาะกาล

ข้อ ๔๙ ในกรณีที่ได้มีการยื่นอุทธรณ์หรือร้องทุกข์ไว้ก่อนวันที่ข้อบังคับนี้มีผลใช้บังคับและได้มีการดำเนินการตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยศิลปากรว่าด้วยการอุทธรณ์และการร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๕๕๖ แล้ว ให้การดำเนินการดังกล่าวเป็นอันสมบูรณ์ และให้ดำเนินการต่อไปตามข้อบังคับนี้

ข้อ ๕๐ ให้คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ประจำมหาวิทยาลัยศิลปากรตามคำสั่งมหาวิทยาลัยศิลปากรที่ ๑๕๑๓/๒๕๖๐ ลงวันที่ ๑๗ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๖๐ และคำสั่งมหาวิทยาลัยศิลปากรที่ ๒๔/๒๕๖๒ ลงวันที่ ๙ มกราคม พ.ศ. ๒๕๖๒ ทำหน้าที่คณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ตามข้อบังคับนี้ไปพลางก่อนจนกว่าจะมีการแต่งตั้งคณะกรรมการอุทธรณ์และร้องทุกข์ตามข้อบังคับนี้

ประกาศ ณ วันที่ ๑๑ กันยายน พ.ศ. ๒๕๖๒

(นายภราเดช พยัฒวิเชียร)

นายกสภามหาวิทยาลัยศิลปากร

